

SERGE RACHMANINOFF.

Deze majesteit onder de klavier-kunstenars hoorde ik in drie zijner preludes, twee etudes en de Rhapsodie no. 15 van Liszt en in een reeks toegiften van Chopin, Rachmaninoff enz. enz.

Na mijn recensie van Dinsdagochtend j.l. weet ik nu geen nieuwe termen meer te vinden om mijn bewondering te kennen te geven. Technisch en muzikaal heeft dit spel het summum der klavierkunst bereikt. Het wonder in Rachmaninoff's spel is de van diepgaande muzikaliteit door drongen fantastieke techniek. Deze techniek is niet louter virtuositeit, maar op zich zelf reeds iets zeldzaams van zielkundige beteekenis.

Deze kunst boeit, ontroert, scheidt een atmosfeer van ongekenne schoonheid, is poëtisch en geweldig tegelijk, is pianistisch fabuleus en als muzikale uiting onpeilbaar. Een tempo van Rachmaninoff is een vondst op zich zelf en al is dat ook geheel anders als wij gewend zijn, de innerlijke beteekenis van het werk blijft er zuiver boven uit staan. Dergelijke kunst is zeer moeilijk te ontleden, men aanvaardt haar, omdat zij overrompelt en zelfs tot bezonkener gedachte gekomen, u in de macht van haar grootsehheid en schoonheid houdt.

De hulde die het stampvolle Gebouw dezen allergrootsten onder de grootsten bracht, is onbeschrijflijk.

H. de G.

SERGE RACHMANINOFF.

I heard this majesty among keyboard artists in three of his preludes, two etudes and Liszt's Rhapsody No. 15, and in a series of encores by Chopin, Rachmaninoff, etc., etc. After my review of last Tuesday morning, I can no longer find any new terms to express my admiration. Technically and musically, this playing has reached the pinnacle of keyboard art. The miracle in Rachmaninoff's playing is the fantastic technique imbued with profound musicality. This technique is not merely virtuosity, but in itself already something rare of psychological significance.

This art captivates, moves, creates an atmosphere of unprecedented beauty, is poetic and magnificent at the same time, is pianistically fabulous and, as a musical expression, unfathomable. A Rachmaninoff tempo is a discovery in itself, and although that is entirely different from what we are accustomed to, the inner meaning of the work remains clearly superior. Such art is very difficult to analyse; one accepts it because it overwhelms and, even having arrived at a more settled thought, holds you in the power of its grandeur and beauty. The tribute that the packed Building paid to these greatest among the greatest is indescribable. H. de G.

[Translation: Google]